

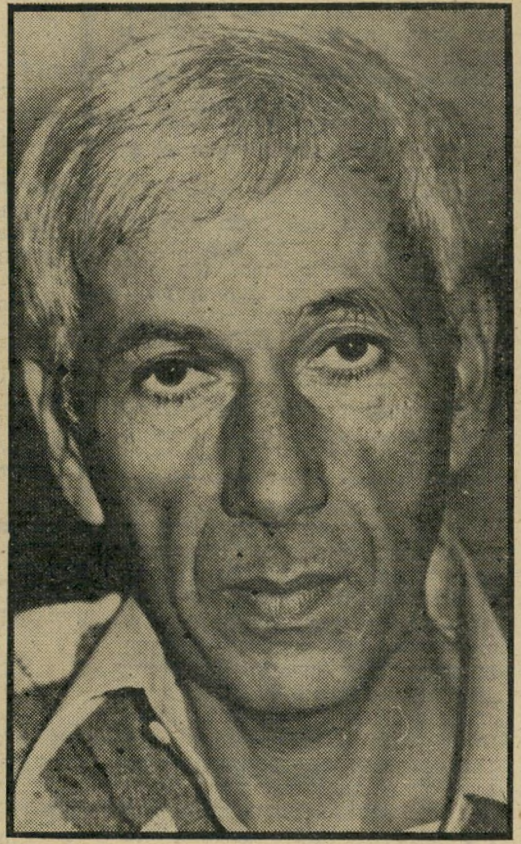
יונתן כרמון:

ראש-עיריית תל-אביב מתנכל לי!

טוביה צפיר:

לא האמנתי שהקטע ישודר בטלוויזיה!

יואל מרקוס:

מצאתי את מיכתבו של בגין אנושי!

ביום השישי פתחתי את הטלוויזיה ב"שעה טובה", ולא האמנתי למראה עיניי: הימים הטובים והמצחיקים של "ניקוי ראש" חזרו אל המסך. שוב, בוורטואוזיות בלתי-רגילה, מצליח טוביה צפיר לחקות באופן מושלם את הרב שלמה ("עצמות יבשות") גורן, את השר יעקב ("איינשטיין") מרידור ואת מוז"ל ההסתדרות ירוחם ("אני יותר חזק") משל. באותה הזדמנות התגלה כוכב חדש, נתן דטנר, שהילדים מכירים אותו כהחטול שמיל. מגשתי את טוביה ושאלתי אותו:

● האם הקטע הסאטירי "בשעה טובה" הוא פתיח לתוכנית סאטירית שהטלוויזיה מתכננת להפיק?
לא מגיה ולא מקצתיה.

● איך אם כן, איפשרו לך להציג קטע חריף שכזה?
אולי אני מנהל כעת משאומתן עם איציק קול. אולי ואני מסרב. אבל משום שאני אוהב טלוויזיה, הסכמתי הפעם. בתנאי שיאפשרו לאפרים סידון לכתוב את המילים ובתנאי שיעזו ללכת עם הרעיון עד הסוף, ויאפשרו לנו לדקור ולא רק ללטף. כמו שהם תמיד עושים. האמת היא שלא האמנתי שהקטע ישודר בטלוויזיה.

● לפיר צפה בו?
אין לי מושג. אני רק יכול להגיד לך שמנהל מחלקת הבידור, חנוך חסון, ביקש לעדן קצת את התנהגותו של הרב גורן.

● מי החליט שנתן דטנר יופיע איתך?
אני בחרתי אותו, בגלל דמויו לדויד לוי. אני עוקב אחריו. שמעתי שהוא בחר כישרוני.

● מה אתה עושה עכשיו?
אני בתקופת מעבר. מציעים לי הרבה הצעות, וזה מתניף לי. אולי אלך לתיאטרון להופיע במתווה מקורי של יוסי ברג. אולי אשתתף בהצגת-ילדים שכתב אפרים סידון ושנפסלה על-ידי התיאטרון-לילדים-ולנוער, בטענה שהיא פוליטית מדי. את ההצגה יפיק המישרד החדש של אשתי ושל אשתו של מוטי קירשנבום. אני גם עובד כעת על מחומר סאטירי-פוליטי.

● ומה עם הטלוויזיה?
האמת היא, שאני מופתע. חשבתי שלא יתנו לי להתר בטא בחופשיות. שלא יאפשרו לשדר שום דבר שמזכיר את ניקוי ראש. הפגישה הזאת עם הטלוויזיה הדליקה אותי אני מנהל כעת משאומתן עם איציק קול. אולי אנחה תוכנית מישחקים חדשה. המיובאת מארצות-הברית. והיא תוכנית שבה יתחרו שתי מישפחות האחת נגד השנייה.

כתב "הארץ", יואל מרקוס, עשה היסטוריה. ראש-הממשלה, מנחם בגין, שלח לו מיכתב בן 22 עמודים, ובו תיאר את נפילתו באמבטיה ואת השתלשלות הי עניינים לאחר מכן. המיכתב הפך שיחת היום, ויואל מרקוס, שפירסם ביום הקודם מאמר בשם "התבונה גם היא התחלקה באמבטיה", הפך בן-לילה גיבור-היום. שאלתי אותו:

● איך הגבת כשקיבלת את מיכתבו של ראש-הממשלה?
יחיאל קדישאי טילפן, ואמר שהוא מגיע לביתי. הוא בא בתשע וחצי בערב, וכשהשיט לי את התבילה פשוט נדהמתי. 22 עמודי פוליו כתובים בכתב-יד. שאלתי אותו מה זה. הוא אמר שזה מיכתב מראש-הממשלה.

● לא האמנתי. קראתי את המיכתב, לא את כולו אלא חלקים מתוכו, והבנתי שיש בידי מיסמך ממדרגה ראשונה. כל המיכתב היה כתוב בכתב-ידו של קדישאי. רק בסופו היתה התימתו של בגין בכתב-ידו.

● מה עשית אחרי שקראת את המיכתב?
לא ציפיתי למיכתב כזה. אני מותח הרבה ביקורת על ראש-הממשלה, אבל במיקרה הזה, ברשימה שהגיעה אותי לכתוב את המיכתב, לא היתה לי ביקורת נגדו. התייחסתי אל הדברים שמטר דוברו. ובאמת, באותו בוקר טילפן אלי אורי פורת. הוא היה נרגז מאוד. הוא כעס על הרשימה ואמר לי, שלמרות שאני לא מאמין, מצבו של ראש-הממשלה מצויין. והנה בערב מגיע המיכתב ממר בגין, שסותר את דבריו של פורת.

● האם המיכתב נגע לך?
כן. מצאתי את המיכתב מאוד אנושי, והתגובה הראי שונה שלי היתה לשלוח לו מיכתב ולאחל לו שיהיה בריא.

● מה עשית?
טילפנתי לעורך שלי, גרשום שוקן, הביתה והקראתי לו קטעים מהמיכתב. תגובתו היתה: "מפליא". היה ברור ממכתבו של בגין שאני רשאי להחליט אם לפרסם אותו אם לא. קראתי את הקטע הזה כמה פעמים, ונטייתי העיתונאית היתה לפרסם. שוקן נתן את הסכמתו.

● רציתי להבטיח שראש-הממשלה לא יתחרט. במיכתב היו חסרים מיספר שמות, בהם שמה של הרופאה המרדומה. בגין כתב דוקטור והשאיר מקום ריק. ביקשתי מקדישאי למצוא את שמה. הוא עשה כן ואני ראיתי בזה אישור ופירסמתי.

● עם בגין דיברת מאז?
לא.

● מה תעשה עם המיכתב?
אני שומר אותו כ"סובניר" ביחד עם מיכתבים רבים אחרים שקיבלתי מאנשים כמו דויד בן-גוריון ומשה דיין.

יונתן כרמון חזר ארצה לפני שלוש שנים, אחרי שנים ארוכות בחוץ-לארץ. במהלכן ערך גיחות קצרות ארצה, והקים את לחקת המחול של ירושלים. זוהי לחקה בת מאה רקדנים וזמרים, המצליחה למלא אולמות וסוחפת את הקהל על גלי פטרויטיום וזיקה לאומית. אבל זיקה לאומית וקהל הממלא אולמות אינם מספקים את יונתן כרמון. הוא מרגיש את עצמו "כדפוק".

● יונתן, מה מרגיז אותך?
מרגיז אותי, שכל להקה הנתמכת על-ידי גורמים רישמיים משוחררת בתל-אביב מהיטל עינוגים, ורק הלהקה שלי לא.

● למה לא?
צ"צ' לא מוכן לשחרר את הלהקה שלי ממיסי עינור גים. הוא משחרר מועדוני סטריפטיו ביפו. הוא משחרר הופעות של האמרגן פשנל ושל הגשש החיוור. אבל את הלהקה שלי לא.

● ממה נובעת האפליה?
מקינאת ערים.

● דיברת אתו?
מיליון פעם. טדי קולק פנה אליו, אבל הוא לא עונה. זה לא עניין של עיקרון, אלא של פרנסה. אני לא יודע למה צ"צ' מתנכל לי. אולי מפני שירושלים גונבות מתל-אביב את ההצגה.